

FRANTIŠEK
DVOŘÁK

OBRAZY, KRESBY, KOLÁŽE

*Rodný dům
Václava Šolce*

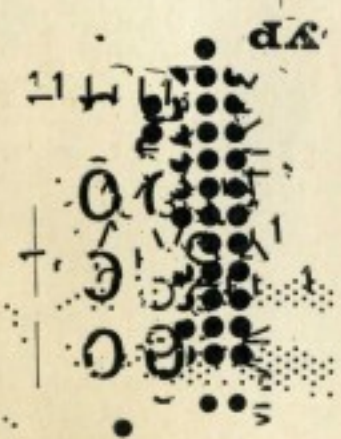
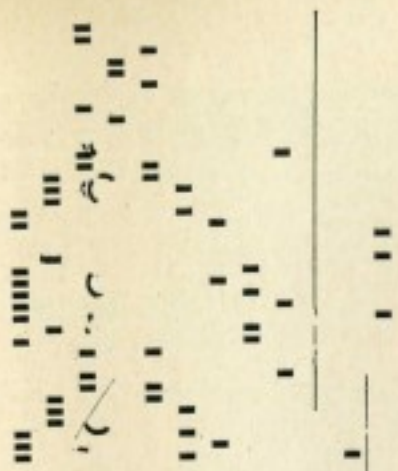
SOMOTKA, srpen 1912

Čím víc jsme obkloповáni vymoženostmi vědy a techniky, čím víc jich využíváme nebo jsme jimi podmaňováni, tím snadněji a rádi se zastavíme třeba nad pestrým kobercem louky, lánem rozkvetlé řepky, nad mnohobarevností skalniček. Jejich barevnost v nás probouzí a navazuje pouto s přírodou, k níž neodlučitelně patříme (a na co také zapomínáme). Tak si máme možnost stále připomínat, že příroda i svět věcí, které člověk vytvořil, mají i jen barvou strhující moc zjevovat se člověku ve své poetické podobě a tím zmnožovat náš cit. Je nasnadě, že i tím byl člověk odedávna provokován k tomu, aby rozvíjel své tvořivé schopnosti, aby si dokázal tyto momenty „zopakovat“ a vytvořit ve chvílích, kdy mu zmizely z očí.

Hra barev je okouzující i strhující. Stačí málo, stačí jeden tah štětcem, aby v monotónní ploše vznikla zářezka a stala se tím, co nás zastaví a klade otázku. Jindy je to konfrontace barev, která v nás vyvolá atmosféru, již nosíme v sobě, aniž si ji kdy uvědomíme. A barevné kompozice nás mohou vytrhnout z poklidu, anebo naopak otevřít před naším zrakem oázu spočinutí. Ale malíř dokáže víc: objevuje nám strukturu věcí i barev, jejich výtvarné možnosti. Tato krátká spojení objevných nápadů mají větší význam, než jsme ochotni jim přisoudit. Polidšňují abstraktní prvky našeho života, zbavují je jednostranné účelovosti a rozšiřují nám obzor krásy. To je smysl koláží, to je smysl třeba hry s děrnými štítky. Tato hra má v sobě mnoho z dětské zvědavosti a zároveň je v ní kus dobyvatelské vervy, úsilí získat nový prostor, získat novou možnost pro další tvořivou práci. Tak můžeme procházet od obrazu k obrazu akademického malíře Františka Dvořáka a každý z nich nás zaujme, každý položí otázku. Tím spíše, když nezapomeneme, že jejich abstraktnost není nic jiného, než zobecněné reálno, které nás obklopuje a které nám umělec nabízí v jeho prosté, ale podmanivé poetické podobě.

sp

FRANTISEK DVORÁK

narozen 1925 v Rovečném na Moravě

V letech 1945 - 1948 absolvoval profesuru kreslení a deskriptivy na pedagogické fakultě UK v Praze. V letech 1949 - 1953 absolvoval Akademií výtvarných umění v ateliéru prof. Vl. Rady.

VÝSTAVY

Výstavy Umělecké besedy 1956 - 1967

Samostatná výstava v Galerii mladých, 1956

Malá krajina — Špálova galerie, Praha

Umělecká grafika — Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha

Festival mladých, Moskva

Festival mladých, Vídeň

Výstava mladých, Brno, Bratislava

Pražský salón

Samostatná výstava v Domě pánů z Kunštátu, Brno 1965

Česká kresba, Brno 1980

Kresba a malá plastika, Malá Skála 1981

Samostatná výstava v Semilech, 1981

87. výstava v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Semice 1982. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Cechtovi beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel ex Horta, kolektivní Člověk České společnosti pro estetiku při ČSAV, Praha, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež, Praha. Výtisk Mír 6, prosen 82, Praha 3, Císárenská 15.